

L'abstenció només beneficia a Madrid

written by Llorenç Prats | 28 de març de 2024

L'apatia electoral (abstenció) entre els catalans no existeix pròpiament. L'esperit català no és d'aquest estil, sempre atent a complir amb els deures cívics o morals. La raó per no anar a votar és de **càstig**, en el nostre cas. Un càstig ingenu tot sigui dit. La darrera campanya per l'abstenció catalana va permetre a Junts acabar investint un president espanyol i malmetent encara més la majoria per la independència al Parlament, pel seu discurs polític i per la tramitació de la llei espanyola d'amnistia.

Anar a votar sempre és útil, sigui quina sigui l'opció triada. Per minoritària que sigui. L'Estat espanyol funciona com una democràcia occidental i, per tant, possibles raons d'abstenció (boicot) que es podrien justificar en règims autoritaris aquí no tenen sentit. La política democràtica és activa. Sense propostes no hi ha **solucions** perquè no hi ha debat ni presa en consideració de res. L'abstencionisme, doncs, només s'entén des de la lògica del càstig, immadur, com reacció primària de revolta contra el sistema, certament injust i discriminatori.

Hi ha motius objectius per trobar o triar una opció alternativa a la dels partits de sempre, ERC, Junts o les CUP, els quals han defraudat a bona part de la població catalana, per la manca de resultats i la **negligència** a l'hora de defensar els nostres drets nacionals.

L'oferta de propostes és prou rellevant. El FNC, Front Nacional de Catalunya, ja va anunciar que es presentaria a les eleccions europees, abans que ningú. Després també va confirmar que aniria a les eleccions nacionals, el 12 de maig. ALHORA no va trigar, amb Clara Ponsatí i Jordi Graupera al capdavant. En acabat s'hi afegiria Solidaritat, per sorpresa.

I amb un **curiós** retard, Aliança Catalana, per mitjà de la batllessa de Ripoll. I encara poden haver-hi noves propostes, tenint en compte que algunes no compliran amb els requisits d'aval per poder presentar oficialment una candidatura.

Totes aquestes propostes electorals són opcions contra el sistema de partits vigent que podrien recollir el sentiment de càstig de bona part de la població catalana que veu com perdem població (immigració), **esperança** (regressió demogràfica) i oportunitats (identitat nacional). Són opcions que permeten canalitzar un greu descontent amb la política de pactes i acords que darrerament s'han produït a la política catalana. I entre el més sagnant hi ha l'acord per aprovar una llei espanyola d'amnistia que fulmina la dignitat conquerida el primer d'octubre de 2017.

Qualsevol vot té tot el sentit del món. És **intolerable** que a hores d'ara es mantingui un vot emocional o útil. Seria un vot captiu sense cap força ciutadana que no es pot justificar. El vot és personal i lliure. El que facin els polítics que l'agafen i se n'obliden després s'ha de tenir clar que ja queda fora i molt lluny de la nostra esfera d'influència. Per tant, només queda votar amb convicció, sigui el que sigui. Però votar, ja que l'abstenció també té interessos polítics i la darrera campanya electoral n'és una mostra. Els abstencionistes van permetre que Junts fos clau, impulsés l'amnistia i investís el **PSOE**. I això no és casualitat.